

вещество, треба да знаемъ Павлово то намѣреніе, което бнхъ ималъ, когато писалъ въшепоманѣто то посланіе. Писалъ бнхъ на 'Иудей те, то естъ на такива челоуѣцы, които ревностно защищавали свой ать законъ, не токмо нраводчителн-ать, (понеже и ни не го исхварламы) но и ѡбрядн-ать, то естъ Духобны те ѡбряды, на които най знаменити те сж были, да приносѣтъ въ жертва различни животны, кенто свщеницы те клали на олтарѣ съ проливаніе крове, и приносили Бѡгу. Тѣмъ ѡбряды 'Иудей те защищавали оупорнѣ, и не можли да сѣ склонѣтъ за да повѣрѣватъ, какъ тѣмъ ѡбряды были можли нѣкогда да бждѣтъ оуничтѣжены. Павлова та оубв нжда была да ги иведе изъ това заблуденіе, и да имъ докажи изъ вѣтх-ать забѣтъ, кѣнто държали 'Иудей те, какъ жертвы те служили на нѣкое время, и какъ свщенство то, което ги приносило, было такожде временно, и какъ сафдосвѣтанѣ и други те ѡбряды, които на това свщенство сж были ѡсновани требвали съ время то си да престанѣтъ. Нека да видимъ какъ бнхъ влѣзѣ въ това дѣло.

Оустѣпа, то естъ дава мѣсто Павелъ на 'Иудей те, чи бнхъ по оузакоуеніе то Божіе, сж имали свщенство, което, понеже сѣ началѣ ѡ Парѡна, наричасѣ свщенство Парѡново. Такожде признава, чи имъ было потребно да приносѣтъ кровопролитны жертвы по повелѣніе то Господне. Послѣ това начинѣва да доказва, чи тѣмъ жертвы не сж можли ѡ самосѣбе си ни ма-